

Βουλγαρίας Δανιήλ: Το Σχολείο γεννήθηκε από την Εκκλησία - Πορεία για το μάθημα των Θρησκευτικών

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Βουλγαρίας](#)

Χιλιάδες πολίτες έλαβαν μέρος στην πορεία «Αρετές και Θρησκεία στο σχολείο», που διοργανώθηκε από συλλόγους πολιτών και υποστηρίχθηκε από την εν Βουλγαρία Ορθόδοξη Εκκλησία.

Πριν από την έναρξη της πορείας στο Ιερό Καθεδρικό Ναό Αγίου Αλεξάνδρου Νιέφσκι ο Πατριάρχης Βουλγαρίας κ.κ. Δανιήλ τέλεσε δέηση, στην οποία συμμετείχαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Λόβετς κ. Γαβριήλ, Νευροκοπίου κ. Σεραφείμ, Βιδινίου κ. Παχώμιος, οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι Μελενίκου κ. Γεράσιμος, Βελεβουσδίου κ. Ισαάκ, Κωνσταντίνης κ. Μιχαήλ, Ζνεπόλεως κ. Μελέτιος, ο κλήρος της πρωτεύουσας και κληρικοί από άλλες μητροπόλεις της

χώρας.

Μετά την δέηση, ο Μακαριώτατος εκφώνησε λόγο μπροστά από τον Καθεδρικό Ναό στον οποίο ανέφερε:

«Ευχαριστώ όλους εσάς που ήρθατε σήμερα για να υποστηρίξετε μια μακροχρόνια πρωτοβουλία, που ξεκίνησε από την Ιερά Σύνοδο στις αρχές της δεκαετίας του 1990, αμέσως μετά τις δημοκρατικές αλλαγές – για την επιστροφή του μαθήματος των Θρησκευτικών ή, όπως ονομάζεται τώρα «Αρετές και Θρησκεία», στο κανονικό πρόγραμμα σπουδών.

Σας ευχαριστούμε που ήρθατε να υποστηρίξετε την πρωτοβουλία του Υπουργείου Παιδείας και Επιστημών και συγκεκριμένα του Υπουργού Κράσμιρ Βάλτσεφ· για την κατανόηση, την ανδρεία και το θάρρος που επιδεικνύουν να αναλάβουν αυτόν τον σκοπό, ώστε να επαναφέρουν αυτό το μάθημα στη θέση που του αξίζει στο πρόγραμμα σπουδών.

Εδώ, σε ορισμένες από τις αφίσες, είδαμε να συνεχίζεται ένα από τα συνθήματα των ανθρώπων που δεν θέλουν την εισαγωγή του μαθήματος, ότι «το σχολείο δεν είναι Εκκλησία». Ναι· είναι παιδί της, γιατί το βουλγαρικό σχολείο γεννήθηκε από την Εκκλησία.

Με την εισαγωγή του μαθήματος στο κανονικό πρόγραμμα σπουδών, όχι μόνο θα αποκατασταθεί η ιστορική δικαιοσύνη, αλλά θα μας δοθεί η δυνατότητα να γίνουμε πραγματικοί συνεχιστές του έργου των πρώτων δασκάλων μας· των αγίων αδελφών Κυρίλλου και Μεθοδίου, των αγίων μαθητών τους και όλων των εργαζομένων της πατρώας εκπαίδευσης μέχρι σήμερα. Χωρίς την πίστη με την οποία μας φώτισαν, είναι αδύνατο να κατανοήσουμε και να έχουμε επαρκή κατανόηση είτε της ιστορίας μας είτε της λογοτεχνίας και του πολιτισμού μας.

Αν εμείς σήμερα δεν ξέρουμε και δεν μπορούμε να κατανοήσουμε γιατί εκείνοι εργάστηκαν ανιδιοτελώς, χωρίς να σκέφτονται τον εαυτό τους και χωρίς να φοβούνται τίποτα, αλλά με τόλμη κατέθεσαν την ψυχή τους για τους συνανθρώπους τους, πώς θα εργαστούμε εμείς με αυτοθυσία, ανιδιοτελώς· για τις οικογένειές μας, για τους ανθρώπους γύρω μας, για την πατρίδα μας, για όλους τους ανθρώπους;

Είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός που μας έδωσε το παράδειγμα του τι σημαίνει η λέξη «αγάπη». Σήμερα πολλοί μιλούν για αγάπη, αλλά όταν κοιτάζουμε μέσα στις ψυχές μας βλέπουμε μάλλον απογοήτευση, άγνοια, αμηχανία, άγχη, φόβους, διαίρεση, δυσπιστία, εγωισμό, φόβο για τον εαυτό μας. Αλλά ακριβώς όταν, από το θρανίο του σχολείου, δώσουμε στα παιδιά μας την ευκαιρία να γνωρίσουν την πίστη που γέννησε και διατήρησε τις αρετές στις ψυχές, πρώτα των αγίων και όλων των προγόνων μας, τότε θα έχουμε την ελπίδα ότι ο σπόρος της καλοσύνης

θα βλαστήσει και στις δικές τους ψυχές, θα φέρει τον καρπό της αρετής, της πίστης· θα έχουμε ελπίδα για την Πατρίδα μας.

Από την εποχή που περιθωριοποιήθηκε αυτό το αντικείμενο μελέτης και η πίστη γενικότερα, βλέπουμε σε τι βαθμό έχει φτάσει η ψυχρότητα, η κατάρρευση των αξιών και η διάλυση των οικογενειακών δεσμών και των δεσμών στην κοινωνία. Γιατί δεν υπάρχει κενό στη φύση και στην ανθρώπινη ψυχή. Αν δεν προσπαθήσουμε να επιμείνουμε στο καλό, η καταστροφική δύναμη της αμαρτίας, που λειτουργεί σε κάθε άνθρωπο, κάνει το έργο της και υποβαθμίζει τόσο την προσωπικότητά μας όσο και την εικόνα ολόκληρης της κοινωνίας».

«Ας στηρίξουμε ειρηνικά, με πραότητα, με θάρρος τον Υπουργό Βάλτσεφ, το υπουργείο Παιδείας και Επιστημών και όλους εκείνους που ανέλαβαν αυτή τη στιγμή την πολιτική ευθύνη για την εισαγωγή αυτού του μαθήματος στο κανονικό πρόγραμμα σπουδών των βουλγαρικών σχολείων, ώστε να γνωρίζουν ότι δεν είναι μόνοι τους. Αυτή είναι η επιθυμία της πλειοψηφίας του λαού. Και ας μην χρησιμοποιούμε τέτοια αβάσιμα επιχειρήματα ότι δεν υπήρχε χώρος για τη θρησκεία στα σύγχρονα σχολεία και την κοινωνία, κάτι που αποτελεί μεγάλη πλάνη.

Οι πολλές αφίσες με τις σκέψεις παγκοσμίου φήμης επιστημόνων, νομπελίστες, οι οποίοι ήταν βαθιά θρησκευόμενοι άνθρωποι, μαρτυρούν ότι η πίστη τους βοήθησε τις επιστημονικές τους αναζητήσεις, την αμεροληψία και την επιμελή μελέτη του κόσμου γύρω μας, στην οποία είδαν την εκδήλωση της δύναμης του Θεού, της σοφίας, της ανθρωπιάς, και μέσα από τη μελέτη της δημιουργίας πολλοί από αυτούς έφτασαν ακριβώς στην πίστη στον Θεό.

Ποια επιστημονική αξία μπορεί να έχει η άρνηση των προγόνων μας; Υπάρχει κάποιο επιστημονικό επιχείρημα για να αγνοήσουμε το έργο των αγίων αδελφών Κυρίλλου και Μεθοδίου, των Αγίων Εβδομήκοντα, του Αγίου Βόριδος-Μιχαήλ, του Αγίου Παΐσιου, των διαφωτιστών της Αναγέννησής μας. Τι επιστημονικό υπάρχει στην άρνηση της συμβολής τους, η οποία στον πυρήνα της είναι ακριβώς - η πίστη και η αγάπη για τους συμπατριώτες τους», είπε ακόμη ο Πατριάρχης Δανιήλ.

Φωτογραφίες: Vesela Ignatova